

Pretextul Machiavelli

Costel Zăgan

Ce primăvară zdrențuită Doamne ce primăvară
Pașii timpului colbuiesc totul Un strat tot mai
gros de indiferență se așează între noi și lume
Râzi astăzi mâine s-ar putea să nu mai ai cu ce
Cauza împinge efectul în șanț cu prima ocazie
Apoi merge mai departe Doar Calea lactee se mai
întinde între tine și dragostea la ultima vedere Nu
mai scrii declarații de dragoste ci declarații de ave
re Existența implică textitența În acest sens presupun
că și eu sunt nepotul lui Machiavelii
Prea mă dezbin zi de zi Ca lumea să nu mă ia la ochi
La picior arm
(Și el a fost un mugur civil)

Costel Zăgan, EREZII DE-O CLIPĂ II